

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

2014 בספטמבר

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

תיק אזרחי 27831.12.11

כבוד השופט הבכיר גדעון גינת

לפני :

1. רונית רפאל לייטרסדורף

התובעת :

2. רונית רפאל מדע היופי בע"מ

APFELDORF & CO.

נגד

עורכי-דין ומגשרים

רונית אלטמן רפאל

הנתבעת :

בשם התובעת: עוה"ד יעקב קלדרון, חנה קלדרון ואורי שורר
בשם הנתבעת: עו"ד אסנת אהרוני שלחון

פסק-דין משלים

1

2 שתי נשים מכוונות באותו שם פרטי ושם משפחה, ועוסקות באותו תחום עיסוק.
3 האחת בונה מוניטין נרחב לשמה, המבוסס על עסקיה המצליחים, ואף משתמשת בו
4 כמותג מסחרי מוכר, האחרת מבקשת אף היא לעשות שימוש בשם זה כמייצג את
5 עסקיה, באופן, שלטענת הראשונה נהנה משימוש שלא כדין במותג אותו בנתה. מכאן
6 התביעה שלפני.

7

8

9

תמצית העובדות

10 1. תובעת 1, הגב' רונית רפאל לייטרסדורף, עוסקת בתחום הקוסמטיקה מזה
11 כ-25 שנה, וכיום בבעלותה רשת מובילה ומוכרת של מרכזי יופי, הנושאת את
12 שמה "רונית רפאל", ולה כ-7 סניפים ברחבי הארץ, ואף מספר סניפים בחו"ל,
13 אותם היא מנהלת באמצעות התובעת 2, "רונית רפאל מדע היופי בע"מ",
14 חברה פרטית בבעלותה ובניהולה של התובעת 1.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

- 1 בבעלות התובעות מספר סימני מסחר רשומים להגנת המותג האמור, כגון:
2 "רונית רפאל", "שיטת רונית רפאל", "רונית רפאל - מדע היופי", "רונית רפאל
3 מרכזים רפואיים קוסמטיים" ועוד [ר' **נספחים 1/ב-7/ב** לכתב התביעה].
4
5 הנתבעת, עוסקת בתחום הקוסמטיקה באופן עצמאי משנת 2008, בשלב זה
6 בראשון-לציון בלבד. שם הנעורים של הנתבעת הוא "רונית רפאל". ב-2004
7 נישאה ל-ליאור אלטמן, ושם משפחתה שונה ל-"רונית אלטמן רפאל".
8 לדברי הנתבעת, שם העסק שנבחר למיתוג עיסוקה בשנת 2008 היה "רונית
9 אלטמן רפאל". עוד טענה הנתבעת, כי עד לחודש מאי 2011 פעלה מתוך
10 מספרת "נירו", וכי בנסיבות אלה לא היה כל אזכור לשמה או לשם העסק שלה
11 באמצעות פרסום מכל סוג שהוא [סעיף 4 לסיכומי הנתבעת].
12 ביום 15.5.2011 התגרשה הנתבעת מבעלה וחזרה לשם נעוריה "רונית רפאל".
13 לאחר גירושיה, העבירה את פעילות עסקה לחדר בדירת מגורים בראשון-לציון,
14 והחלה למתג עצמה מחדש בשם "pure beauty - בהנהלת רונית רפאל".
15
16 **2.** לטענת התובעות, הנתבעת פרסמה עצמה, כחלק מקידום עיסוקה, במספר
17 אתרי אינטרנט, לרבות בין היתר בשם: "רונית אלטמן" [ר' **נספחים ז'**,
18 **ט/1-5/ט** לכתב-התביעה]. בהקשר זה נטען, כי שימוש הנתבעת בשם
19 "רונית רפאל" לקידום עסקיה מפר את זכויות התובעות במותג זה, מכוח
20 מספר רב של עילות משפטיות, לרבות ובעיקר בדרך של הפרת סימני המסחר
21 הרשומים והמופרים היטב שבבעלותן, ובשים-לב לעוולה של גניבת עין.
22 התובעות הוסיפו, כי בחודש מאי 2011 גילו, כי הנתבעת מפעילה את עסקה
23 בתחום הקוסמטיקה שבראשון-לציון תחת המותג "רונית רפאל pure
24 beauty", ולאחר חלופת מכתבים בין הצדדים [נספחים ז', ח', י' לכתב-
25 התביעה], ומשסירבה הנתבעת לחדול מן השימוש, פנו לבית-משפט זה והגישו
26 ב-15.12.2011 תובענה כנגד הנתבעת, וכן בקשה לסעד זמני שעיקרה בקשה
27 להורות לנתבעת להפסיק את השימוש בשם "רונית רפאל", בין בנפרד ובין
28 במאוחד עם התוספת "pure beauty".
29

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

- 1 הנתבעת הגישה תגובה לבקשת הסעד הזמני וכתב-הגנה, והתובעת השיבה
2 בכתב תשובה מיום 22.2.2012 וכן בתשובה לתגובה לסעד הזמני מיום
3 1.1.2012.
4
- 5 **3. בדיון שנערך ביום 2.1.12 בבקשת הסעד הזמני הוסכם בין הצדדים כדלקמן:**
- 6 **"1.... המשיבה/הנתבעת לא תעשה שימוש במישרין או**
7 **בעקיפין מותג "רונית רפאל".**
- 8 **2. מבלי לגרוע באמור בסעיף 1 לעיל:**
9 **המשיבה/הנתבעת תוכל לעשות שימוש במילים**
10 **"Pure Beauty בהנהלת הקוסמטיקאית רונית".**
- 11 **3. המשיבה/הנתבעת תסיר כל פרסום קיים, ישן או**
12 **חדש, בכל תחום או ענף תקשורת, ככל שאינו עולה**
13 **בקנה אחד עם האמור כאן.**
- 14 **4. המשיבה/הנתבעת תפנה למנועי חיפוש ותבקש**
15 **מהם להסיר לאלתר קישורים לעמודי אינטרנט**
16 **ישנים, ככל שתוכנם של אלה אינו עולה בקנה אחד**
17 **עם האמור כאן.**
- 18 **5. בתוך 24 שעות תנקוט המשיבה/הנתבעת בכל**
19 **הצעדים הדרושים והאפשריים מצידה כדי**
20 **שסרטונים ביוטיוב ו/או תגובות בפייסבוק לא יכללו**
21 **כיתוב או הודעות אחרות שאינן עולות בקנה אחד**
22 **עם האמור כאן. דף הפייסבוק המקצועי/עסקי יהיה**
23 **על שם: "Pure Beauty בהנהלת הקוסמטיקאית**
24 **רונית". דף הפייסבוק האישי יהיה על שמה של**
25 **המשיבה כמופיע היום בתעודת הזהות שלה (רונית**
26 **אלטמן-רפאל). אין באמור כאן כדי לגרוע**
27 **ממחויבותה של המשיבה/הנתבעת להימנע מכל**
28 **שימוש מטעה של אופן ניהול עסקיה**
29 **קוסמטיקאית.**
- 30 **6. ההוראות בסעיפים 1, 2, 3, ו-4 יבוצעו בתוך 48**
31 **שעות..."**

32 להסכמה האמורה ניתן תוקף של החלטה על-ידי.

33

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

1 בדיון נוסף שנערך לפני בעניין ההליך העיקרי, נקבע בהסכמת הצדדים,
2 ומטעמי יעילות, כדלקמן:

3
4 **"1... הסעד הזמני שניתן ביום 2.1.2012 יהפוך לקבוע.**

5
6 **2. בית-המשפט יפסוק, לפי שיקול-דעתו, בנושא**
7 **סעדים-כספיים, וזאת לאחר שיקבל טענות קצרות**
8 **בכתב מאת עורכי-הדין. במסגרת הטענות יוכל כל**
9 **אחד מהצדדים להגיש לבית-המשפט תיעוד כתוב**
10 **בתנאי שמסר העתק של התיעוד לבעל-הדין שכנגד.**

11
12 **3. הצדדים מבהירים שאין מדובר בהסכמה למתן**
13 **פסק-דין לפי סעיף 79א' לחוק בתי המשפט [נוסח**
14 **משולב], התשמ"ד-1984..."**

15
16 פסק-דין חלקי מתאריך 4.7.12 נתן תוקף להסכמות הצדדים לרבות נוסח צו
17 המניעה. ביום 27.8.2012 הגישו התובעות את סיכומי טענותיהם בכתב,
18 והנתבעת הגישה את סיכומיה ב-6.9.2012.

דיון והכרעה

20
21 **4. התובעות העלו בסיכומיהן שלל טענות, ובתוך כך טענו לפגיעת הנתבעת**
22 **בזכויותיהן בהתבסס על מספר רב של עילות, לרבות הפרת סימן מסחר רשום**
23 **וסימן מופר היטב, גניבת עין, התעשרות שלא כדין, עוולת הגזל, עוולת**
24 **התערבות בלתי-הוגנת, רשלנות, הסגת גבול במטלטלין וכן עוולת הפרת חובה**
25 **חקוקה. לאור היותה של המסכת העובדתית אליה מתייחסות התובעות אחת,**
26 **ולאור המסקנה אליה הגעתי, בחרתי להתייחס בהרחבה לשתי העילות**
27 **העיקריות אליהן הפנו התובעות בסיכומיהן, דהיינו: הפרת סימן מסחר ועוולת**
28 **גניבת עין. יתר העילות אותן העלו התובעות לא הוכחו בסיכומיהן, ואף אינן**
29 **עולות באופן ברור מנסיבות העניין. ראוי להדגיש, כי אין בדיון הנוכחי כדי**
30 **לפגוע בפסק-הדין החלקי שניתן מכוח הסכמת הצדדים. הבירור להלן**
31 **מתקיים לצורך קביעת הסעד הכספי אותו השאירו בעלי-הדין לשיקול דעתי.**

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

הפרת סימן מסחר

1
2 **5.** התובעות טענו כי הנתבעת עשתה שימוש מפר בסימני המסחר הרשומים
3 שבבעלותה, וכן כי הפרה את סימן המסחר המוכר היטב "רונית רפאל".
4 הנתבעת טענה כי עשתה שימוש בתום-לב בשמה הפרטי, ולפיכך לא ביצעה כל
5 הפרה. כן טענה כי סימני המסחר הרשומים שבבעלות התובעות לא היו בתוקף
6 בעת עשיית הנתבעת שימוש בשם זה.

7
8 היקף ההגנה על סימני מסחר מוגדר בסעיפים 46 ו-46א' לפקודת סימני מסחר
9 [נוסח חדש], התשל"ב-1972 (להלן: "הפקודה") כדלקמן:

10
11 **46.א) רישומו התקף של אדם כבעל סימן מסחר יזכה**
12 **אותו לשימוש ייחודי בסימן המסחר על הטובין**
13 **שלגביהם נרשם הסימן ובכל הנוגע אליהם, בכפוף**
14 **לכל תנאי וסייג הרשומים בפנקס.**

[...]

15
16
17
18 **46.א) סימן מסחר מוכר היטב אף אם אינו סימן מסחר**
19 **רשום, יזכה את בעליו בשימוש ייחודי בסימן לענין**
20 **טובין שלגביהם הוא מוכר היטב בישראל או לענין**
21 **טובין מאותו הגדר.**

22 **46.ב) סימן מסחר מוכר היטב, שהוא סימן מסחר רשום,**
23 **יזכה את בעליו בשימוש ייחודי בסימן גם לענין**
24 **טובין שאינם מאותו הגדר, אם השימוש בסימן על**
25 **ידי מי שאינו בעליו עשוי להצביע על קשר בין**
26 **הטובין האמורים לבין בעל הסימן הרשום, ובעל**
27 **הסימן הרשום עלול להיפגע כתוצאה משימוש**
28 **כאמור."**

29
30 **6.** בענייננו, הפנתה התובעת למספר סימני מסחר הרשומים בבעלותה אותם
31 הפרה הנתבעת לטענתה, כולם בסוג 42 (דהיינו: טיפול רפואי, טיפול היגייני
32 וטיפול יופי) או בסוג 44 (שירותים רפואיים): סימן מעוצב מס' 107139 "רונית
33 רפאל", סימן 107138 "שיטת רונית רפאל", סימן מס' 219213 "רונית
34 רפאל- מדע היופי", סימן מס' 219215 "רונית רפאל מרכזים רפואיים
35 קוסמטיים", סימן מס' 219216 "RONIT RAPHAEL - THE SCIENCE OF
36 BEAUTY", סימן מס' 219217 "רונית רפאל" וכן סימן מס' 219218 "רונית

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

1 רפאל" בסוג 3 (דהיינו: תכשירי קוסמטיקה) [ר' נספחים ב/1- ב/7 לכתב-
 2 התביעה]. כן העלתה טענה לפיה הסימן "רונית רפאל" הוא סימן מוכר היטב.
 3 האם השימוש שעשתה הנתבעת בסימן "רונית רפאל" עולה כדי הפרה של
 4 סימני המסחר של התובעות? ככל שהתשובה לכך חיובית, אפנה לבחינת
 5 טענות ההגנה אותן העלתה הנתבעת.

7 פעולה המהווה "הפרה" של סימן מסחר מוגדרת בסעיף 1 לפקודה באופן
 8 הבא:

"הפרה" - שימוש בידי מי שאינו זכאי לכך -

10 (1) **בסימן מסחר רשום או בסימן הדומה לו, לענין טובין**
 11 **שלגביהם נרשם הסימן או טובין מאותו הגדר;**

12 (2) **בסימן מסחר רשום, לשם פרסום טובין מסוג הטובין**
 13 **שלגביהם נרשם הסימן או לשם פרסום טובין מאותו**
 14 **הגדר;**

15 (3) **בסימן מסחר מוכר היטב אף אם אינו סימן מסחר**
 16 **רשום, או בסימן הדומה לו עד כדי להטעות לענין**
 17 **טובין שלגביהם מוכר הסימן או לענין טובין מאותו**
 18 **הגדר;**

19 (4) **בסימן מסחר מוכר היטב, שהוא סימן מסחר רשום, או**
 20 **בסימן הדומה לו, לענין טובין שאינם מאותו הגדר,**
 21 **ובלבד שיש בשימוש זה כדי להצביע על קשר בין**
 22 **הטובין האמורים לבין בעל הסימן הרשום ובעל הסימן**
 23 **הרשום, עלול להיפגע כתוצאה משימוש כאמור;"**

30 הפרה של סימן נקבעת, כאשר נעשה שימוש בסימן "הדומה לו", ולענין טובין
 31 "מאותו הגדר". דרישת חשש להטעיית ציבור הצרכנים ולבלבולם בין המוצרים
 32 בשווקים המסחריים קיימת על-פי הסעיף האמור כאשר מדובר בסימן מסחר
 33 מוכר היטב שאינו רשום. בענייננו, טענו התובעות כי הסימן "רונית רפאל" בו
 34 נעשה השימוש על-ידי הנתבעת הוא סימן רשום, אך גם סימן מוכר היטב.

36 בענייננו מדובר בשימוש הנתבעת בסימן הדומה מאוד לסימני התובעות.
 37 בפסיקה פותחו מספר מבחני-עזר לבחינת מידת הדמיון בין סימנים, כאשר

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

1 העיקרי שבהם הוא "מבחן המראה והצליל". מבחנים נוספים עשויים לסייע
2 בקביעת היקף ועוצמת ההפרה בהתאם לנסיבות המקרה, כגון: מבחן סוג
3 הסחורות והשירותים, מבחן חוג הלקוחות ומבחן יתר הנסיבות.
4 בנסיבות האמורות, הרכיב הדומיננטי בסימני התובעות הוא שמה של
5 התובעת 1: "רונית רפאל", אשר הפך למותג מוכר היטב ובעל מוניטין רב. רכיב
6 זה מהווה הרכיב הדומיננטי אף בסימן בו עשתה הנתבעת שימוש
7 "pure beauty - בהנהלת רונית רפאל". יתרה מכך, מאחר ושני הצדדים
8 עוסקים באופן רחב בתחום מדע היופי והקוסמטיקה, אף התוספת לסימן
9 הנתבעת "pure beauty" אינה תורמת ליכולת להבחין בין הסימנים, בפרט
10 מאחר והתובעות עשות שימוש בסימנים רשומים אחרים דומים במשמעותם,
11 וכן במראה ובצליל שלהם לצירוף זה, כגון: "רונית רפאל- מדע היופי"
12 ו-"RONIT RAPHAEL - THE SCIENCE OF BEAUTY".
13

14 אשר למידת הדמיון בסוג הסחורות והשירותים, טוענת הנתבעת לשוני ברור .9
15 בין תחומי העיסוק, לנוכח עיסוקה בקוסמטיקה בסיסית ובהסרת שיער,
16 לעומת התובעות, המספקות לטענתה שירותי קוסמטיקה מתקדמים ונרחבים
17 בהרבה, בעיקר בתחום ה"אנטי אייג'ינג". טענה זו אין בידי לקבל. הנתבעת
18 בעצמה מציינת כי התובעות מספקות בין היתר גם שירותי הסרת שיער
19 וקוסמטיקה בסיסית, כפי שהיא מספקת, ואם לא די בכך, הרי העובדה
20 שהשירותים הניתנים שייכים לאותו תחום שירות רחב, דהיינו: תחום
21 הקוסמטיקה והיופי, יש בה כדי לתרום באופן משמעותי לבלבול בקרב הצרכן
22 המצוי, ואף להטעייתו. התובעות הפנו בהקשר זה לנספח י"ד לכתב-ההגנה,
23 בו מפרטת הנתבעת את שירותיה לקהל לקוחותיה, לרבות הצעה לשירות מסוג
24 "טיפול פנים מתקדמים (אנטי אייג'ינג, אקנה, פיגמנטציה)", ומכאן
25 שהנתבעת אף שיוקה את שירותיה ללקוחותיה, ככוללים את אותם שירותים
26 שביקשה לייחס באופן מבחין לתובעות בלבד.
27 לעניין חוג הלקוחות של שני הצדדים ניתן לקבוע, כי גם כאן החפיפה אינה
28 מועטה, ומביאה להפרה של סימן המסחר בפועל, בהטעיית לקוחות
29 פוטנציאליים. לנוכח פעילות הצדדים באותו תחום רחב של קוסמטיקה

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

1 וטיפול יופי, וכן בשל היות פעילות התובעות כלל ארצית ואף בינלאומית,
2 והעובדה שקיימים סניפים רבים שלה ברחבי הארץ, ואף לימים בראשון-לציון,
3 ברור כי הנתבעת פונה לחוג לקוחותיהן האפשריים של התובעות.

4
5 אני קובע, איפא, כי שימוש הנתבעת בסימן "רונית רפאל" מפר את סימני
6 המסחר שבבעלות התובעות, המפורטים לעיל.

7
8

9 לטענת הנתבעת, אף אם היווה השימוש אותו ביצעה בסימן "רונית רפאל"
10 הפרה של סימנים שבבעלות התובעות, הרי עומדת לה הגנה בהקשר זה לפי
11 סעיף 47 לפקודה, משום היות הסימן המופר שמה של הנתבעת [סעיף 13
12 לסיכומי הנתבעת]. התובעות טוענות בהקשר זה, כי ההגנה המפורטת בסעיף
13 האמור אינה מוחלטת, וכי הנתבעת עשתה שימוש שאינו בתום-לב בשמה, הכל
14 על-מנת להיבנות מן המוניטין שצברו בו התובעות [סעיף 20 בעמ' 4 לסיכומי
15 התובעות].

16
17

סעיף 47 לפקודה קובע כך :

18
19
20
21
22
23
24

**"רישום לפי פקודה זו לא ימנע אדם מהשתמש שימוש אמת
בשמו או בשם עסקו, או בשמו הגאוגרפי של מקום עסקו, שלו
או של קודמיו בעסק, או מהשתמש בהגדר אמיתי של מהותם
או איכותם של טובין שלו." (ההדגשה הוספה - ג. ג.).**

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

1 הכלל האמור פורש במספר נסיבות בפסיקה, ונקבע כי ההגנה שמוקנית לאדם
2 על שימוש אמת בשמו אינה מוחלטת. כך למשל קבע בית-המשפט העליון
3 ב-ע"א 8483/02 אלוניאל בע"מ נ' אריאל מקדונלד, פ"ד נח(4) 314 (2004):

4
5 "תכליתה של הוראת סעיף 47 היא לייצב איזון בין שני האינטרסים
6 המתנגשים במאבק בין ההגנה על סימן המסחר לבין ההגנה על
7 זכותו של האדם לעשות שימוש בשמו הוא. מן העבר האחד ניצב
8 האינטרס של הציבור, המבקש להתיר לאדם להשתמש בשמו שלו.
9 [...] מן העבר האחר, ניצב אינטרס חשוב אחר, שהפקודה באה
10 להגן עליו, והוא עניינו של בעל סימן המסחר בשמירה על זכות
11 הקניין שלו בסימן [...] אין לומר כי ההגנה על זכותו של האדם
12 בשמו היא מוחלטת. ההגנה, בהיותה פרי של איזון אינטרסים, הינה
13 יחסית בלבד. אם נאמר אחרת, נאפשר לאדם לעשות שימוש לרעה
14 בזכותו בשמו, ואין חולק שלא לכך כיוונה הוראת סעיף 47. אין
15 ליתן לאדם רישיון בלתי מוגבל לעשות שימוש בסימן מסחר של
16 אחר, תוך פגיעה בוטה בזכויותיו של האחר ותוך הטעיית הציבור.
17 אין אדם רשאי לעשות כן אף אם רצה המקרה וסימן המסחר
18 משמש גם כשמו שלו.

19 אשר על כן, קם הצורך לסייג את ההגנה המוענקת לאדם העושה
20 שימוש בשמו שלו תוך פגיעה בסימן מסחר של אחר. זכות
21 השימוש מותנה בכך שהשימוש שנעשה בשם יהא שימוש בתום
22 לב." [ההדגשות הוספו - ג. ג.].

23
24 בהמשך הדברים מוסיף השופט א' ריבלין ומפנה אף לדרישת השימוש ה"הוגן"
25 של אדם בשמו, על-מנת שתחול עליו ההגנה האמורה [לעניין "מבחן ההוגנות"
26 ר' גם: עמיר פרידמן, סימני מסחר - דין, פסיקה ומשפט משווה, כרך ב'
27 882 (מהדורה שלישית, 2010)].

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

1 בענייננו, הנתבעת עשתה שימוש בשם נעוריה המלא, הזהה לסימן שבבעלות
 2 התובעות, בתחום השירותים אותם הקנו התובעות ללקוחותיהן, בעודה מודעת
 3 היטב לקיומו של מותג התובעות בטרם עשתה בו שימוש, ואף למוניטין הרב
 4 שצבר מותג זה [מכתבה של הנתבעת מיום 1.6.2011, **נספח ח'** לכתב-התביעה].
 5 לו ביקשה הנתבעת לעשות שימוש בתום-לב בשמה, יכלה להשתמש בשמה
 6 הפרטי בלבד, באופן שאינו מבלבל צרכנים פוטנציאליים באשר לזהותה.
 7 למעשה ההבדל המרכזי בין שירותי הנתבעת לבין שירותי התובעת הוא בגודל
 8 ובהיקף, וזהו מצב קלאסי המהווה קרקע נוחה לנתבעת להיבנות מהמוניטין
 9 הרב שצברו התובעות בתחום עיסוקה.
 10
 11 שימוש של אדם בשמו צריך שייעשה באופן הוגן ובתום-לב במידת האפשר,
 12 ותוך שמירה על ערכים צרכניים אחרים המתנגשים עם חירותו זו. במקרה
 13 שלפני אינני מוצא כי השימוש שנעשה היה בתום-לב, ולפיכך אין הוא חוסה
 14 תחת ההגנה המנויה בסעיף 47 לפקודה.
 15

עוולת גניבת עין

16
 17 **11.** לטענת התובעות, מעשי הנתבעת המפורטים לעיל עולים גם כדי גרימת עוולת
 18 גניבת עין כלפיה, בניגוד לסעיף 1 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999
 19 (להלן: "**החוק**"). הנתבעת טוענת בהקשר זה כי התובעות לא הוכיחו את
 20 יסודות העוולה כנדרש לפי הסעיף האמור [סעיף 15, בעמ' 9 לסיכומי
 21 הנתבעת].
 22

23 **12.** סעיף 1 לחוק קובע לעניין גניבת עין, כדלקמן:

24
 25 **"(א) לא יגרום עוסק לכך שנכס שהוא מוכר או שירות**
 26 **שהוא נותן, ייחשבו בטעות כנכס או כשירות של**
 27 **עוסק אחר או כנכס או כשירות שיש להם קשר**
 28 **לעוסק אחר.**

29
 30 **(ב) שימוש של עוסק בשמו בתום לב, לשם מכירת נכס**
 31 **או מתן שירות, לא ייחשב כשלעצמו גניבת עין."**

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

1 על הטוען לקיומה של עוולת גניבת העין, להוכיח את התקיימות היסודות
2 הבאים: (1) כי רכש מוניטין בטובין או בשירות באופן שהציבור מזהה את
3 תדמיתם החיובית עימו; (2) כי מעשי הנתבע מביאים לכך שהציבור מוטעה
4 לחשוב או עלול לטעות לחשוב כי הטובין או השירות הניתנים על-ידי הנתבע
5 הינם בעצם של התובע [ר' ע"א 7980/98 פרוינדליך נ' חליבה פ"ד נד(2), 856,
6 בעמ' 866; ע"א 1898/12 מרכז המתנות נ' קארשי, 9.9.14, סעיף 16 לפסק-דינה של
7 כב' השופטת א' חיות].

8

13.

9 בענייננו, משמדובר בסימן אשר לא ניתן לחלוק על המוניטין שצבר [ר' למשל
10 נספחים ה/1-ה/15 לכתב-התביעה], ואף לנוכח מסקנתי לעיל בעניין פוטנציאל
11 הטעיית הציבור [ר' סעיפים 8-9 לעיל], ניתן לקבוע כי מתקיימים אף יסודותיה
12 של עוולת גניבת העין. לעניין הסייג המצוין בסעיף 1(ב) לחוק, הרי גם בהקשר
13 זה נקבע זה מכבר בפסיקה כי ההגנה על עוסק בשמו בתום-לב אינה מוחלטת,
14 אלא היא יחסית. בהקשר זה נקבע בעניין חליבה, כי:

15

16 "עצם השימוש בשמו של אדם כמבטא זהות אישית של בעל העסק
17 מניח קיומה של מודעות מוקדמת בציבור כי עשויים להתקיים
18 עסקים נוספים בשם דומה או זהה שייכתן שהם גם בעלי תכנים
19 זהים או דומים. מכאן ברור גם הצורך החל על לקוח במקרים
20 מתאימים לבדוק פרטנית אם העסק הנושא שם של אדם שעמו הוא
21 מבקש ליצור קשר הוא אכן עסקו של מי שעמו הוא מבקש
22 להתקשר או שמא של מתחרהו. לשון אחרת – השימוש בשמו של
23 אדם בעסקו מאותת מלכתחילה לציבור הלקוחות על קיום אפשרות
24 שיימצאו עסקים אחרים בעלי שם דומה ולפרקים גם בעלי תוכן
25 עסקי דומה."

26

27 בהמשך פסק הדין האמור נקבע כי:

28

29 "מדובר בהגנה יחסית בלבד, במוכן זה שהגנת השם כפופה בכל
30 מקרה לתנאי כי אין בשימוש בשם כדי להעלות חשש סביר
31 להטעיית הציבור."

32

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

14. בנסיבות דנן, נראה כי פוטנציאל הטעיית הציבור ברור, לנוכח השימוש בשם המדויק של תובעת 1, אשר הפך למותג מוכר בבעלות התובעות, וכן לנוכח הזהות בתחום העיסוק. במצב זה, אינני סבור כי ההגנה האמורה הניתנת לאדם לעשות שימוש בשמו, חלה.

שיעור הפיצוי

15. בסיכומיהן מפרטות התובעות מספר רכיבי פיצוי המבוקשים על-ידיהן, בסך כולל של 500,000 ₪. הסכום המבוקש מבוסס על עילת הפרת הסימן המסחר בגינה מבקשות התובעות פיצוי על דרך האומדן, בסך של 20,000 ₪ עבור הפרת כל אחד מהסימנים, ובסך כולל של 140,000 ₪, על עילת גניבת העין בגינה מבקשות פיצוי נוסף ללא הוכחת נזק בסך של 300,000 ₪, וכן פיצוי נוסף בגין עגמת נפש, בסך 60,000 ₪.

התובעות טוענות כי הנתבעת עשתה שימוש נרחב ביותר במותג שבבעלותן, בפרסום באינטרנט ובשלטים וכן באמצעות רשתות חברתיות, ולפיכך גרמה לנזק רב למותג ולמוניטין המיוחס לו. הנתבעת טוענת כי אין לחייבה כלל בפיצוי. לטענתה, לא הוכיחו התובעות קיומו של מוניטין, ולפיכך אינן זכאיות לפיצוי ללא הוכחת נזק בגין עוולת גניבת העין, וכי לעניין טענת הפרת סימן המסחר, חלה הגנה לפי סעיף 47 לפקודה.

16. אכן, קיימים מספר הבדלים עקרוניים בין עילת התביעה לפי הפרת סימן מסחר לבין עילת גניבת העין. הבדל מהותי ביניהן נובע מהיותו של סימן המסחר זכות קניינית רשומה, ואילו גניבת העין היא זכות קניינית הטעונה הוכחה, בהתבסס על הוכחת מוניטין. בענייננו, מצאתי כי מתקיימים יסודות שתי העילות האמורות.

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

1 לעניין הפרת סימני המסחר, היות ובענייננו מדובר באותה מסכת עובדתית הרי
2 אין לקבוע כי אותן הפעולות היוו הפרה נפרדת עבור כל סימן רשום שבבעלות
3 התובעות. מנגד, נראה כי יש ממש בטענת התובעות להיות הסימן
4 "רונית רפאל" גם סימן מסחר מופר היטב, בפרט לנוכח התבטאותה של
5 הנתבעת עצמה בהקשר זה במכתב התשובה אותו העבירה לבא-כוח התובעות
6 ביום 1.6.2011 [נספח ח' לכתב-התביעה], ובו ציינה בין היתר:

7
8 **"מעולם לא השתמשתי במוג של הגב' "רונית רפאל"**
9 **שכבודה במקומה מונח."**

10 ניתן לסכם בשלב זה ולקבוע, כי לתובעות עמדה הגנה רחבה על הסימן
11 "רונית רפאל", אף טרם רישומו.

12
13 אגב כך יוער, כי טענה נוספת של הנתבעת - לפיה הסימנים הרשומים כסימנים
14 219217 ו- 219218 אושרו רק ב-2011, ולכן לא היו בתוקף בתקופה בה עשתה
15 היא שימוש בשם "רונית רפאל" - נדחית, מן הטעם הפשוט שתוקפו של סימן
16 חל רטרואקטיבית מיום הגשת הבקשה [סעיף 31 לפקודה], ובהקשר זה
17 תוקפם של הסימנים האמורים חל משנת 2009, כפי שניתן לראות במסמכי
18 הרישום (נספחים ב/6 ו-ב/7 לכתב-התביעה).

19
20 הכלל הוא, כי ניתן לקבוע פיצוי בגין הפרת סימן מסחר על דרך האומדן
21 [ר' ע"א 4500/90 הרשקו נ' אורבוך פ"ד מט(1) 419, 413 (1995)]. ניתן בענייננו
22 להתחשב בהיקף ההפרה היחסית מצומצם, בעובדה שהנתבעת אכן עשתה
23 שימוש בשם נעוריה לזיהוי עם עסקה, ובעיקר בכך שהנתבעת הסכימה לקבל
24 על עצמה צו מניעה קבוע האוסר עליה המשך שימוש בשם זה, ואף הגיעה
25 להסכמה עם התובעות לעניין השם בו תעשה שימוש בעתיד. בהתחשב בִּיתָר
26 נסיבות העניין כמפורט לעיל, אני קובע כי בגין הפרת סימני המסחר של
27 התובעות תחויב הנתבעת בפיצוי בסך של 20,000 (עשרים אלף) ₪.

28

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו

15 בספטמבר 2014

פס"ד

ת"א 28998-12-11 רפאל לייטרסדורף ואח' נ' אלטמן רפאל

1 לעניין גניבת העין שביצעה הנתבעת, בפרט בהתחשב בכך שעסקה של הנתבעת
2 פונה לחתך דומה ביותר, אם לא זהה, של לקוחות פוטנציאליים, ניתן לקבוע כי
3 אכן נגרם נזק מסוים למוניטין המותג שבבעלות התובעות. בהקשר זה קובע
4 סעיף 13 לחוק כך:

5
6 **"13. (א) בית המשפט רשאי, על פי בקשת התובע, לפסוק**
7 **לו, לכל עוולה, פיצויים בלא הוכחת נזק, בסכום שלא יעלה על**
8 **100,000 שקלים חדשים...."**
9

10 בנסיבות העניין, אני קובע כי הנתבעת תחויב בפיצוי נוסף בסך של 20,000
11 (עשרים אלף) ₪ בגין עוולת גניבת העין.

סעד

14 **17.** בשים-לב לשיקולים דלעיל (וכהשלמה לפסק-הדין החלקי), אני מחייב את
15 הנתבעת לשלם לתובעות (ביחד) פיצוי בסך כולל של 40,000 (ארבעים אלף) ₪,
16 להיום.
17 בנוסף, תשלם הנתבעת לתובעות את הוצאות המשפט וכן שכ"ט עו"ד בסך של
18 11,000 (אחד עשר אלף) ₪, להיום. ארכה לביצוע התשלומים לפי פסק-הדין עד
19 יום 19.10.14.

22 **ניתן והודע בפומבי היום, כ' אלול תשע"ד, 15 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.**

25 גדעון גינת, שופט בכיר

26